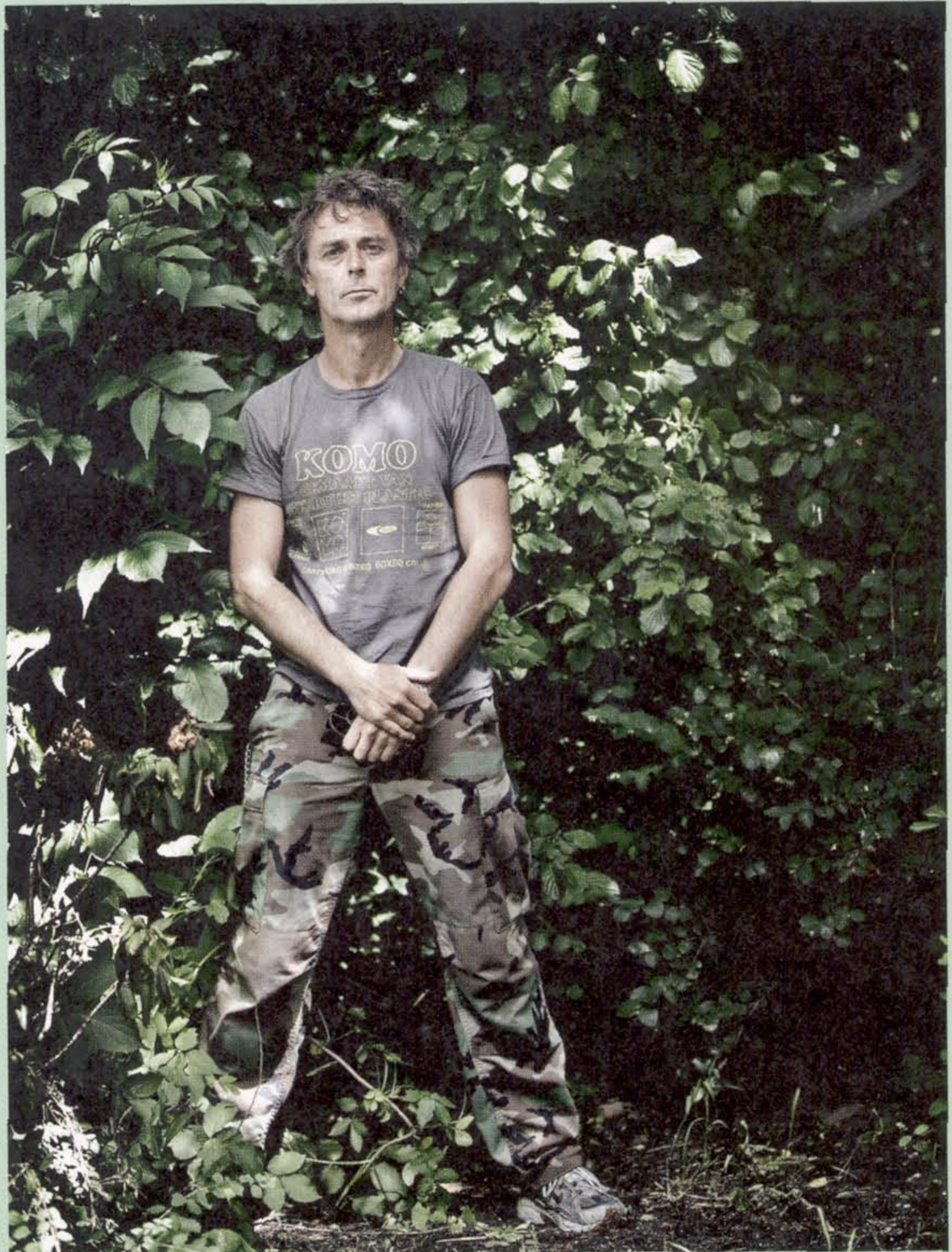

Na 29 jaar vaste dienst raakte ik mijn baan kwijt. Hoewel ik helemaal niet zulk spannend werk had gedaan, had mijn kantoorbaan me altijd een zeker gevoel van status gegeven. Bij eerste ontmoetingen gaat de eerste vraag toch vaak over werk, en daar had ik gewoon een antwoord op. Nu moest ik mijn hand ophouden bij de uitkeringsdienst. Ik voelde me verschikkelijk, alsof ik niemand meer was. Mijn partner Thijs en ik waren al tien jaar samen op dat moment, en we hadden tot dan toe een geweldige seksuele relatie. Maar ik voelde me zo waardeloos dat ik helemaal geen zin meer had. Eerst draaide ik er nog een beetje omheen en zei ik dat ik moe was of hoofdpijn had. Maar op een gegeven moment heb ik maar gewoon gezegd dat ik geen zin meer had. De laatste keer kan ik me niet eens herinneren, het is nu al zes jaar geleden. Ik heb me er wel schuldig over gevoeld tegenover mijn partner, het is niet zijn keuze en het ligt ook niet aan hem.

Maar ik heb mijn portie ook wel gehad. Al heel jong was ik seksueel actief en ik heb jarenlang mijn pik achternagelopen. Je kunt wel stellen dat ik seksverslaafd was. Ik heb een exorbitant aantal sekspartners gehad, soms waren het er wel negen op een

Jan van Breda 52: 'Lepeltje-lepeltje is minstens zo intiem'

avond. Ik vond het heerlijk, al die aandacht; ik was vreselijk op zoek naar bevestiging. Nu haal ik veel voldoening uit mijn huidige werk. Ik ben de fotoacademie gaan doen en heb eigenlijk een geweldige nieuwe carrière opgezet. Daar ben ik best trots op. Maar ik werk op freelancebasis en dat zorgt voor veel onzekerheid over werk in de toekomst, erkenning en pensioen en verzekeringen.

Het blijft vechten en dat slurpt energie.

Nog steeds heb ik niet echt behoefte aan seks, ik vind het eigenlijk maar gedoe. Het zou wel leuk zijn als ik weer eens zin krijg. Maar lekker lepeltje-lepeltje liggen vind ik ondertussen minstens zo intiem."

Tekst: Maartje de Gruyter
Foto: Jan van Breda